

34. LJUNGSBERG

GPS 57.3866569,

14.5648040

Ljungsberg kom till 1853, då gratialisten Anders Isaksson Ljung med hustrun Anna och sonen Isak flyttade dit från Fröjdafällan. Stugan byggdes vid vägen mellan Mossaryd och Nöbbeled och låg högt och vackert, så Ljungsberg var ett passande namn. Ljung hade varit arrendator på Fröjdafällan i bara ett par, tre år. Som soldat hade han bott i Björket under Ljunga Broddagård i 30 år. År 1866 avled Anders Ljung 71 år gammal. Hustrun och Isak bodde kvar. Isak gifte sig 1868 med Rossalie Lundberg, som var född i Stockholm och som kommit till Malkomsö som piga – ägaren var stockholmare. År 1870 föddes deras son, som dock bara fick leva i tre månader. Kanske bidrog sorgen till beslutet att emigrera till Amerika. T varje fall for både Isak och Rossalie och den då 64-åriga Anna Jonasdotter över 1871. Innan de for "begick de H.H. N. " d v s tog nattvarden. T samband därmed blev det tydligen också någon form av förhör, ty det noteras i husförhörslängden, att Anna läser "försvarligt" , Isak "klent" och Rossalie "väl" .En kort tid tycks fem vuxna ha bott i den lilla stugan. Redan 1870 hade nämligen de tämligen nygifta Johannes Nilsson och Kristina Carlsdotter flyttat in. Liksom Rossalie kom de från Malkomsö, där de tjänat dräng och piga. Johannes kallade sig Bokvist och blev känd under det namnet – men det står aldrig infört i husförhörslängderna, ja, inte ens i dödboken vid hans frånfälle. Ljungsberg står hela tiden som backstuga, men under Bokvists tid fungerade det nog mera som ett torp. Enligt vad som berättades, då namnskylten sattes upp sommaren 1984, fanns en liten ladugård, där Bokvist hade en ko och en gris. Han brukade också några små åkerlappar runt stugan och arrenderade dessutom någon åker från Nöbbeled, där han hade tjänst som "kogubbe" . Nej, någon typisk backstuga var Ljungsberg verkligen inte. Den där sommaren 1984 berättades också mycket om hur vidskepliga både Bokvist och hustrun Kristin var. Några exempel: För att skydda djuren i ladugården borrhade Bokvist hål i tröskeln och vidtalade sedan en klok gumma att läsa in de onda andarna i hålet, varefter en plugg sattes i. Det lär ha varit ganska gott om sådana igenpluggade hål i trösklarna till de ladugårdar, där Bokvist skött djuren. Men trots att de onda andarna stängts in kunde det gå galet med kreaturen. Åtminstone blev Bokvists egna djur sjuka vid något tillfälle. Men det berodde enligt Kristin på att det var "trolldom i ladugården" , eftersom "en tattarkäring hade förtrollat den" .

Harry Johansson, bördig från Mossaryd, har skrivit ner följande: "Det berättas att det spökade i Nöbbeled på den tiden. Och en gång när Bokvist gick i ladugården och forade, kom det ett spöke och skulle hjälpa till. Men då sa B: 'Dä hära ha ja tatt me å så dä behövar du ente bry de om' .

Värre var det när han skulle gå hem en kväll och han behövde sätta sig under en björk. Då började skatorna att skratta i björken. Han svor då till och sa: 'Va skrattar ni åt era.. . : Men då kom det något och blåste honom i örat. Krestin talade om att B. kom springande hem med byxorna i näven. "

"Aldrig Slo di en orm på Ljungsberg" , berättades också. Det var nämligen mycket farligt att slå ihjäl ormar. Så trodde åtminstone paret Bokvist, men däremot inte August Ekholm,

som sedan han blivit ägare till Mossaryd Mellangård, slog ormar på Ljungsberg i flera år.

Kristin var minst lika vidskeplig som maken, sades det, och som exempel nämndes, att när Bokvist dött, band hon ihop fötterna på honom. Hon "hasband" honom, detta för att han inte skulle gå igen och spöka.

Nog undrar man, hur paret Bokvist hade det i sin ensliga stuga under stormiga höstkvällar och mörka vinternätter. Säkert tyckte de sig se och höra både det ena och det andra, som kanske skrämde dem. Det kan inte ha varit så lätt.

Bokvist var som nämnt kogubbe i Nöbbeled. Kristin bidrog till försörjningen genom att göra "stakarnösakåsta", d v s kvastar, som var gjorda av björnmossa. De var flata och syddes ihop med pilkvistar. Bokvist stod för försäljningen. Anton Wimmerstedt kom ihåg stugan och berättade vid en intervju 1970, att den var liten och bara bestod av rum och kök. I båda fanns öppen spis, i köksspisen stod förstås trebenagrytan. Åtminstone rester av källaren fanns fortfarande kvar enligt Wimmerstedt. Vattenkällan låg ungefär 40 m. från stugan vid Nöbbeledsvägen.

Det handlade inte bara om vidskeplighet på Ljungsberg. En viss känsla för det sköna fanns nog också, t. ex. för att plantera granna blomster runt stugan. En hel del fanns kvar 1984 och finns kanske ännu – brandlilja, akleja, syren, såpnejlika, blåklocka, körsbär, äpple, krusbär, snöbär, kummin och väl något mera.

Johannes Bokvist blev 67 år och dog 1909. Kristin bodde ensam kvar och klarade sig väl någorlunda. Till något fattighus eller ålderdomshem ville hon absolut inte. Men år 1924, då hon blev 84 år gammal, vågade man inte låta henne vara ensam längre. Per bil fördes hon till ålderdomshemmet vid Skogsgatan. Det var säkert Kristins enda bilresa, men det hjälpte inte – helt frivilligt lämnade hon inte sin kära stuga. Vistelsen på hemmet blev dock inte lång; efter några månader dog gamla Kristin. Och hennes stuga revs snart.

B. Ljungsberg

Mossaryd Mellangård

Grat. Anders Isaksson Ljung	född 1795 i Ljunga	
h. Anna Jonasdtr	" 1807 " Hultsjö	
s. Isak	" 1838 " Ljunga	se nedan
Isak Andersson	född 1838 i Ljunga	
h. Rossalie Carolina Eugenia Lundberg	" 1837 i Stockholm	
s. Carl Oscar	" 1870 " Ljunga	död 1871
T. Johannes Wilhelm Nilsson	född 1842 i Hylletofta	
h. Anna Christina Carlsdtr	" 1840 " Vrigstad	